

не заслужвать твърдѣ голѣмо вниманіе; защо то бѣхъ частны; и като не е намѣреніе то ни да описваме възрожденіе то на нашій тѣ Народъ, за кое то не сж прѣставали да говорятъ народни тѣ ни вѣстници, ный ще прѣминемъ на послѣднѣхъ тѣхъ епохѣхъ, коя то начинава отъ послѣдни тѣ години на царуваніе то покойнаго Султанъ Абдулъ Меджида, както по-горѣ казахме.

Въсточна та война съживи Българи тѣ: Стремленіе то къмъ наукѣхъ и образуваніе ся уголѣми; Идеята за народность, коя то бѣше ся въцарила почти на всякъдѣ, силно ся отзова и въ наше то Отечество, и отъ день на день ся развиваше и съзнаваше въ Массѣхъ на Народъ тѣ; Жядна та за наукѣхъ Младежь ся прѣсенѣ въ иностранство, за да утоли жяждѣхъ тѣхъ си; Българска та журналистика проговори по-высоко и първы тѣ си страници посвяти на полемикѣхъ тѣхъ; Българска та Книжнина съ исполинскы крачки трѣгна на прѣдъ, и сега ако ся озърнемъ да по-разглѣдаме Българскы тѣ Книжарници, не можемъ казѣ, че послѣдния та половина на девятнаесатый тѣ вѣкъ е была безплодна за насъ; распри та ни съсъ Гръцко то високо духовенство за равни черковны правдини съсъ Гръци тѣ, кождо крѣстихъ „Българскый Черковепъ въпросъ“ влѣзе въ рѣдъ и съсъ мъдрость и зрѣлость почихъ да ся слѣдува отъ Народны тѣ ни прѣдставители, като ся насърдихъ отъ благодѣтелны тѣхъ прѣобразованія на Дръжавѣхъ тѣхъ, кои то отъ години на години разширява достойный тѣхъ вторый СЫНЪ и наслѣдникъ на първый тѣхъ прѣобразователь.

Може ли каза нѣкой сега, че нашій тѣ Народъ не напѣдва, като вземе всичко това въ вниманіе? Нека ся озърнемъ сега да разглѣдаме, каквы обстоятелства сж съпровождавали и съпровождатъ възрожденіе то на нашій тѣ Народъ въ вторѣхъ тѣхъ му Епохѣхъ. Ето какъ говори за тѣхъ обстоятелства единъ отъ учены тѣхъ наши